

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,

Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, & ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea, plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

De excommunic. contenta in Clem. I. de sent. excom.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

teret, temerè occultaret: nam licet occultatio physicè non sit dimissio habitus, tamen moraliter, & æquivalenter, & quantum ad effectum, quem lex prohibet, idem sunt habitum occultare, & dimittere, ut hæc probat Passerin. fuso calamo de more, loco citato n. 342. 348. & seqq. 5. Qui autem haberet Indultum transfundi ad aliam Religionem, non posset habitum primæ Religionis dimittere, & transire ad laxiorem contrà dispositionem Concilii c. 19. sess. 25. alias ad hanc transiens nulliter faceret, ut censuit, S. Cong. Concilii in Cajetana 24. Martii 1703.

6 Quare est notandum, quod cum habitus dimissio secundum se, & ex genere suo sit prohibita de jure, Superior Religionis, non potest directè dare licentiam Religiosis dimittendi habitum extrà Monasterium, quia Prælatus inferior Papa in jure communī non dispensat, Passerin. ibid. num. 358. imò Concil. Trid. c. 19. sess. 25. de regulari prohibet expresse, né detur licentia cuiquam Regulari occultè ferendi habitum Religionis.

7 Et ex his quoque insertur, quod locorum Ordinarii, aliè Prælati Regulares, non debent dare licentiam explicitam Monialibus subjectis, tempore baccanaliū dimittendi recreationis prætextu habitum Religiosum, & assumendi aliud sacerularem præsertim Virilem, ut S. Congreg. Episc. rescriptis Episcopo Ferrarien. 27. Aprilis 1604. licet enim aliquando tolerari possit, quod intrà Clasuram representetur aliqua Historia Sacra, & quod Moniales in ea agant personam fictam: hæc tamen permitti debet raro, & conniventer, non tamen approbatione speciali, & individua, prout dixi, de licentia deferendi sclopum venatorium respectu ad Clericos.

De excommunicat. contenta in Clem. I.
de sent. excom.

E X C O M . V.

DE hac censura, quæ afficit etiam moniales interdictum violantes, ut dicit Pelizar. de monial. c. 8. qu. 14. nu. 22. actum fuit suprà in tit. de excom. ad form.

42. ideoque applicando activa passivis, ad ibi dicta recurrere.

De excommunicat. contenta in Extravag.
Pauli II. Ambitiose de reb. Eccles.
non alienand.

E X C O M M U N . VI.

S U M M A R I U M .

- 1 Referuntur verba Extravag. ambitiose de reb. Eccles. non alien.
- 2 Censura Extravag. ambitiose, non effugitur prætextu non usus.
- 3 Dicte. Si quis masculinum, & femininum genus compræliendit.
- 4 Que dicuntur de Monachis, intelliguntur etiam de Monialibus, ubi materia æquè convenit: Mulieribus Religiosis.
- 5 Moniales subsunt pénis latis iure communī contrà Regulares, aut Ecclesiasticos, nisi expresse exceptiantur.

A D N O T A T I O N E S .

CENSURA excommunicat. contenta in hac extravag. fertur his verbis: Si quis autem contra hujus nostræ probationis seriem de bonis, & rebus eiusdem (id est Ecclesiarum, & Monasteriorum) quicquam alienare præsumperit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infundatio hujusmodi, nullius omnino sint roboris, vel momenti: & tam qui alienat, quamvis, qui alienatas res, & bona prædicta reperit, sententiam excommunicationis incurrit.

De hac egri par. 2. tit. 14. ad form. 4. ubi probatum remanet, quod ab illius incursu non excusat prætextus non usus extravagantis, & quod in praxi non absolvitur, nisi à Sede Apostolica, quamvis non sit reservata: quia hodiè alienantes non solum incurrit hanc excommunicationem sed etiam aliam contentam in c. 11. sess. 22. de ref. Conc. Trid. quæ Papæ reservata est.

Hanc autem censuram incurtere etiam moniales, si bona Monasterii alienent sine beneplacito, non dubitatur, tum quia.